

תת"ע 1095/10/17 - אנטון קז'דן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1095-10-17 מדינת ישראל נ' קז'דן
תיק חיצוני: 14112649950

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש אנטון קז'דן
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.11.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לתמרור 302 ונגזר עליו קנס בסך 300 ₪.
3. המבקש טען כי הוא ביקש להישפט אך מעולם לא קיבל את ההזמנה לדיון. טען כי אישור המסירה שצורף לתיק ריק מתוכן, אינו חתום ואין בו כלל פרטים בדבר מסירה או אי מסירה, שם דוור, תאריך מסירה, חתימת המוסר וחומת הדואר. כפר בביצוע העבירה וטען לקיומם של פגמים בדו"ח. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין ולקבל את יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

ב"כ המבקש צירף לבקשה את העמוד הראשון של אישור המסירה בלבד. אישור המסירה המלא כפי שהוא סרוק בתיק מכיל 2 עמודים, כאשר בעמוד השני סומן כי דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש", נרשם התאריך וישנה חותמת הדואר. על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. אמנם אישור המסירה חסר פרטים מסוימים אך אני סבורה כי די באישור הקיים כדי להקים את חזקת המסירה וכי לא עלה בידי המבקש להפריך חזקה זו.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו ובטענה לקיומם של פגמים בדו"ח מבלי לפרטם.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 22.4.18 על פי שובר שיונפק לו במזכירות בית המשפט.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.